

Warszawa, dnia 20 sierpnia 2018 r.

Poz. 1590

USTAWA

z dnia 5 lipca 2018 r.

o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2017 r. poz. 2302) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 2:
 - a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) terminal – terminal regazyfikacyjny skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu wraz z obiektami, urządzeniami, sieciami i instalacjami służącymi do jego budowy, przebudowy, remontu, utrzymania, użytkowania, zmiany sposobu użytkowania, eksploatacji lub rozbiórki, w szczególności wraz z obiektami sieci gazowej, sieciami i przyłączami elektroenergetycznymi, wodociągowymi, kanalizacyjnymi, ciepłymi, telekomunikacyjnymi i teleinformatycznymi, infrastrukturą drogową lub kolejową, nabrzeżami, placami składowymi, obiektami magazynowymi, budynkami produkcyjnymi, montowniami lub wytwórniami;”
 - b) w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) infrastruktura niezbędna do obsługi – obiekty, urządzenia, sieci i instalacje służące do budowy, przebudowy, remontu, utrzymania, użytkowania, zmiany sposobu użytkowania, eksploatacji lub rozbiórki odpowiednio instalacji służących do poprawy parametrów jakościowych paliw gazowych, gazociągów, jednostek kogeneracji, węzłów gazu, tłoczni gazu, instalacji magazynowych gazu, przyłączy, stacji regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego lub baz bunkrowania i przeładunku skroplonego gazu ziemnego, o których mowa w art. 2 ust. 2 pkt 3 i pkt 4 lit. b, art. 38 pkt 1 lit. d, pkt 2 lit. b–zj oraz pkt 3, w szczególności: obiekty sieci gazowej, sieci i przyłącza elektroenergetyczne, wodociągowe, kanalizacyjne, ciepłne, telekomunikacyjne i teleinformatyczne, infrastruktura drogową lub kolejową, nabrzeża, place składowe, obiekty magazynowe, budynki produkcyjne, montownie lub wytwórnie.”;
- 2) w art. 2 w ust. 2:
 - a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Zarząd Morskich Portów Szczecin i Świnoujście spółka akcyjna z siedzibą w Szczecinie: budowa infrastruktury portowej, w tym stanowisk statkowych wyposażonych w urządzenia cumownicze, odbojowe i nawigacyjne, a także infrastruktury umożliwiającej zamontowanie instalacji do przesyłu gazu i poboru wody z morza, wraz z urządzeniami do rozładunku, załadunku i bunkrowania statków skroplonym gazem ziemnym;”

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz ustawę z dnia 30 maja 2014 r. o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu oraz ustawy o gospodarce nieruchomościami.

- b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4) Polskie LNG spółka akcyjna z siedzibą w Świnoujściu:
 - a) budowa lub przebudowa terminalu,
 - b) budowa zasilanej paliwem gazowym jednostki kogeneracji w Świnoujściu wraz z infrastrukturą niezbędną do jej obsługi.”;
- 3) w art. 6:
- a) w ust. 1:
 - pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) określenie lokalizacji sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich oraz podmorskich kabli i rurociągów, za pomocą współrzędnych geocentrycznych geodezyjnych naniesionych na mapę morską, i ich charakterystyczne parametry techniczne;”;
 - pkt 9 otrzymuje brzmienie:
 - „9) wskazanie nieruchomości, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 20 ust. 3 i 6;”;
 - po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:
 - „9a) wskazanie nieruchomości, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 20 ust. 6a;”;
 - pkt 10 i 11 otrzymują brzmienie:
 - „10) wskazanie ujawnionych ograniczonych praw rzeczowych obciążających nieruchomości wskazane zgodnie z pkt 9 i 9a;
 - 11) wskazanie nieruchomości, w tym gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa pokrytych wodami, gruntów stanowiących pas drogowy bądź gruntów objętych obszarem kolejowym, jeżeli inwestycja w zakresie terminalu wymaga przejścia przez te grunty, a w przypadku gruntów stanowiących pas drogowy również, jeżeli inwestycja w zakresie terminalu wymaga budowy lub przebudowy zjazdów, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 24 ust. 1; jeżeli inwestycja w zakresie terminalu wymaga przejścia przez grunty stanowiące własność Skarbu Państwa pokryte wodami, grunty stanowiące pas drogowy bądź grunty objęte obszarem kolejowym, inwestor określa sposób, miejsce i warunki umieszczenia na tych gruntach obiektów lub urządzeń; w przypadku gdy inwestycja w zakresie terminalu wymaga budowy lub przebudowy zjazdów, inwestor określa także parametry techniczne zjazdów, a jeżeli wniosek dotyczy budowy zjazdów również ich lokalizację;”;
 - po pkt 11 dodaje się pkt 11a i 11b w brzmieniu:
 - „11a) wskazanie podmiotów innych niż inwestor, na rzecz których ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości ma nastąpić zgodnie z art. 24 ust. 1a, oraz zgodę tych podmiotów na takie ograniczenie na ich rzecz sposobu korzystania z nieruchomości;
 - 11b) wskazanie okresu, w jakim decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu ma wywoływać skutek, o którym mowa w art. 24 ust. 1, w przypadku gdy ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w art. 24 ust. 1, ma nastąpić na czas określony;”;
 - uchyla się pkt 13,
 - b) w ust. 3:
 - pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) ministrów właściwych do spraw gospodarki morskiej, energii, gospodarki, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, rybołówstwa, środowiska, spraw wewnętrznych, Ministra Obrony Narodowej oraz właściwego dyrektora urzędu morskiego – w odniesieniu do wnoszenia lub wykorzystywania sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2205 oraz z 2018 r. poz. 317, 1338 i 1563);”;

– po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu:

- „2a) właściwego dyrektora urzędu morskiego, ministrów właściwych do spraw energii, gospodarki, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, rybołówstwa, środowiska, gospodarki wodnej, spraw wewnętrznych, Ministra Obrony Narodowej, oraz, w zakresie stwierdzenia zgodności z ustaleniami koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – w odniesieniu do układania i utrzymywania kabli lub rurociągów na obszarach morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej; w przypadku gdy kable lub rurociągi będą przebiegały również na odcinku lądowym, inwestor występuje także o opinię właściwego wójta, burmistrza albo prezydenta miasta;
- 2b) ministrów właściwych do spraw gospodarki morskiej, energii, gospodarki, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, rybołówstwa, środowiska, gospodarki wodnej, spraw wewnętrznych oraz Ministra Obrony Narodowej – w odniesieniu do lokalizacji oraz sposobów utrzymywania kabli lub rurociągów w wyłącznej strefie ekonomicznej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej;”;

– pkt 9 i 10 otrzymują brzmienie:

- „9) właściwego zarządcy drogi – w odniesieniu do obszarów pasa drogowego, w tym w zakresie parametrów technicznych zjazdów oraz sposobu, miejsca i warunków umieszczenia w pasie drogowym obiektów lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, a jeżeli wniosek dotyczy budowy zjazdów również w zakresie ich lokalizacji, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2222 oraz z 2018 r. poz. 12, 138, 159, 317 i 1356);
- 10) właściwego zarządcy infrastruktury lub innego podmiotu zarządzającego obszarem kolejowym – w odniesieniu do obszarów kolejowych, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2117 i 2361 oraz z 2018 r. poz. 650, 927 i 1338);”;

4) w art. 8:

a) w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

- „4) w odniesieniu do obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu, do czasu wydania takiej decyzji, zawiesza się postępowanie o wydanie:
 - a) pozwolenia na wznoszenie i wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich,
 - b) pozwolenia ustalającego lokalizację i warunki utrzymywania kabli lub rurociągów na obszarach morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego,
 - c) decyzji uzgadniającej lokalizację oraz sposoby utrzymywania kabli lub rurociągów w wyłącznej strefie ekonomicznej.”;

b) uchyla się ust. 5;

5) w art. 10 w ust. 1:

a) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

- „7) oznaczenie nieruchomości, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 20 ust. 3 i 6;”;

b) po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

- „7a) oznaczenie nieruchomości, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 20 ust. 6a;”;

c) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

- „8) oznaczenie nieruchomości, w tym gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa pokrytych wodami, gruntów stanowiących pas drogowy bądź gruntów objętych obszarem kolejowym, jeżeli inwestycja w zakresie terminalu wymaga przejścia przez te grunty, a w przypadku gruntów stanowiących pas drogowy również, jeżeli inwestycja w zakresie terminalu wymaga budowy lub przebudowy zjazdów, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 24 ust. 1; jeżeli inwestycja w zakresie terminalu wymaga przejścia przez grunty stanowiące własność Skarbu Państwa pokryte wodami, grunty stanowiące pas drogowy bądź grunty objęte obszarem kolejowym,

decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu określa sposób, miejsce i warunki umieszczenia na tych gruntach obiektów lub urządzeń; w przypadku gdy inwestycja w zakresie terminalu wymaga budowy lub przebudowy zjazdów, decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu określa także parametry techniczne zjazdów, a jeżeli dotyczy budowy zjazdów również ich lokalizację;”

- d) po pkt 8 dodaje się pkt 8a i 8b w brzmieniu:
- „8a) wskazanie podmiotów innych niż inwestor, na rzecz których ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości ma nastąpić zgodnie z art. 24 ust. 1a;
 - 8b) wskazanie okresu, w jakim decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu ma wywoływać skutek, o którym mowa w art. 24 ust. 1, w przypadku gdy ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w art. 24 ust. 1, ma nastąpić na czas określony;”
- e) pkt 10 otrzymuje brzmienie:
- „10) lokalizację sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich oraz podmorskich kabli i rurociągów, określoną za pomocą współrzędnych geocentrycznych geodezyjnych, ich charakterystyczne parametry techniczne, szczegółowe warunki i wymagania wynikające z przepisów odrębnych, a w szczególności w zakresie, o którym mowa w art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej;”
- f) uchyla się pkt 11;
- 6) w art. 12 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
- „4. Przepisy ust. 1–2 stosuje się odpowiednio do:
 - 1) zawiadamiania stron o wniesieniu odwołania od decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu lub o wniesieniu zażalenia na postanowienie wydane w toku postępowania w sprawie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu;
 - 2) zawiadamiania stron o wszczęciu postępowania w sprawie uchylecia lub zmiany decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu;
 - 3) zawiadamiania stron o wznowieniu postępowania w sprawie zakończonej ostateczną decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu;
 - 4) zawiadamiania stron o wszczęciu postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu;
 - 5) zawiadamiania stron o wszczęciu postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu;
 - 6) doręczeń decyzji wydanych w sprawach, o których mowa w pkt 1–5, oraz do zawiadamiania o ich wydaniu;
 - 7) doręczeń postanowień wydanych w toku postępowań w sprawach, o których mowa w pkt 1–5, od których przysługuje zażalenie lub skarga do sądu administracyjnego, oraz do zawiadamiania o ich wydaniu.”;
- 7) w art. 14:
- a) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:
 - „1b. Ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w art. 24 ust. 1, w przypadku ustanowienia go na czas określony, wygasa z upływem okresu określonego w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 8b. Po wygaśnięciu tego ograniczenia wojewoda występuje z wnioskiem o jego wykreślenie z księgi wieczystej.”
 - b) uchyla się ust. 2;
- 8) po art. 14 dodaje się art. 14a–14c w brzmieniu:
- „Art. 14a. Z dniem wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu inwestor jest uprawniony do wystąpienia w szczególności o wydanie decyzji o wygaśnięciu trwałego zarządu, o której mowa w art. 22 ust. 1, zawarcie porozumienia, o którym mowa w art. 25a ust. 1, oraz zawarcie porozumienia, o którym mowa w art. 27 ust. 1a.
 - Art. 14b. Do inwestycji w zakresie terminalu, wobec której została wydana decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu, nie stosuje się przepisów odrębnych ustaw w zakresie, w jakim uzależniają one przygotowanie lub realizację tej inwestycji lub jej części od uzyskania decyzji administracyjnej lub innego rozstrzygnięcia, z wyłączeniem zgody wodnoprawnej, o której mowa w art. 18 ust. 1.

Art. 14c. W przypadku gdy inwestor, przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu, uzyskał decyzję administracyjną lub inne rozstrzygnięcie, o których mowa w art. 14b, do postępowania w sprawie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu, w zakresie objętym uzyskaną decyzją administracyjną lub innym rozstrzygnięciem, nie stosuje się przepisów art. 6 ust. 1 pkt 12 i ust. 3 oraz art. 10 ust. 1.”;

9) w art. 15:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do postępowania w sprawie pozwolenia na budowę inwestycji w zakresie terminalu przepisy art. 7, art. 8 ust. 1 i 1a, art. 9 oraz art. 12 stosuje się odpowiednio, z tym że karę, o której mowa w art. 7 ust. 1, wymierza Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego.”;

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Organem wyższego stopnia w stosunku do wojewody w sprawach pozwolenia na budowę inwestycji w zakresie terminalu jest Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego.”;

c) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Odstąpienie od zatwierdzonego projektu budowlanego inwestycji w zakresie terminalu, w zakresie objętym projektem zagospodarowania działki lub terenu w liniach rozgraniczających teren tej inwestycji, nie stanowi istotnego odstąpienia, o którym mowa w art. 36a Prawa budowlanego, jeżeli:

- 1) nie prowadzi do zwiększenia obszaru oddziaływania inwestycji na nieruchomościach sąsiednich;
- 2) nie narusza innych rozstrzygnięć dotyczących inwestycji;
- 3) nie wymaga uzyskania opinii, uzgodnień, pozwoleń i innych dokumentów, wymaganych przepisami szczególnymi.”;

10) w art. 16 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Do usuwania drzew i krzewów znajdujących się na nieruchomościach objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu, w przypadku inwestycji w zakresie terminalu przygotowywanej przez Operatora Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM spółka akcyjna z siedzibą w Warszawie, nie stosuje się przepisów ust. 1–3 oraz przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody w zakresie obowiązku uzyskiwania zezwoleń na ich usunięcie oraz opłat z tym związanych, z wyjątkiem drzew i krzewów usuwanych z nieruchomości wpisanej do rejestru zabytków.”;

11) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. 1. Pozwolenie na użytkowanie inwestycji w zakresie terminalu wydaje właściwy wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego na zasadach i w trybie uregulowanym w Prawie budowlanym, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

2. Do wydania decyzji o pozwoleniu na użytkowanie inwestycji w zakresie terminalu art. 7 stosuje się odpowiednio, z tym że karę, o której mowa w art. 7 ust. 1, wymierza Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego.

3. Organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkiego inspektora nadzoru budowlanego w sprawach dotyczących pozwolenia na użytkowanie inwestycji w zakresie terminalu jest Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego.

4. Właściwy wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego obowiązany jest przeprowadzić obowiązkową kontrolę przed upływem 14 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie pozwolenia na użytkowanie inwestycji w zakresie terminalu. O terminie obowiązkowej kontroli właściwy wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego zawiadamia inwestora w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku.”;

12) w art. 19:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Termin rozpatrzenia przez organ wyższego stopnia odwołania od decyzji, o której mowa w ust. 1, wynosi 45 dni od dnia otrzymania odwołania.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do terminów, o których mowa w ust. 3 i 3a, nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa do dokonania określonych czynności, w szczególności w ramach postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo z przyczyn niezależnych od organu.”;

c) dodaje się ust. 5–11 w brzmieniu:

„5. Organ właściwy do:

- 1) wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, niezwłocznie po jej wydaniu przekazuje jej kopię ministrowi właściwemu do spraw transportu;
- 2) rozpatrzenia odwołania od decyzji, o której mowa w ust. 1, niezwłocznie przekazuje ministrowi właściwemu do spraw transportu kopię decyzji wydanej w wyniku rozpatrzenia tego odwołania.

6. O każdym przypadku niewydania w terminie decyzji, o której mowa w ust. 1, organ właściwy do rozpatrzenia sprawy zawiadania strony postępowania, ministra właściwego do spraw środowiska, Pełnomocnika Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej oraz Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy.

7. O każdym przypadku nierozpatrzenia w terminie odwołania od decyzji, o której mowa w ust. 1, organ właściwy do rozpatrzenia sprawy zawiadania strony postępowania, ministra właściwego do spraw środowiska oraz Pełnomocnika Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy.

8. W przypadku niewydania decyzji, o której mowa w ust. 1, w terminie określonym w ust. 3, z uwzględnieniem ust. 4, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska wymierza organowi właściwemu do wydania decyzji, w drodze postanowienia, co do którego przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, karę w wysokości 1000 zł za każdy dzień zwłoki.

9. W przypadku nierozpatrzenia przez organ wyższego stopnia odwołania od decyzji, o której mowa w ust. 1, w terminie określonym w ust. 3a, z uwzględnieniem ust. 4, minister właściwy do spraw środowiska wymierza organowi wyższego stopnia, w drodze postanowienia, co do którego przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, karę w wysokości 1000 zł za każdy dzień zwłoki.

10. Karę uiszcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia, o którym mowa w ust. 8 albo 9. W przypadku nieuiszczenia kary, o której mowa w ust. 8 albo 9, podlega ona ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

11. Wpływy z kar, o których mowa w ust. 8 i 9, stanowią dochód budżetu państwa.”;

13) po art. 19 dodaje się art. 19a–19d w brzmieniu:

„Art. 19a. 1. Jeżeli do przeprowadzenia pomiarów, badań lub innych prac niezbędnych do sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia lub raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko dla inwestycji w zakresie terminalu, o których mowa w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, lub do przeprowadzenia prac niezbędnych do sporządzenia wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w art. 5 ust. 1, art. 15 ust. 1 lub art. 19 ust. 1, polegających w szczególności na wykonaniu badań archeologicznych, geologicznych, hydrogeologicznych lub określeniu geotechnicznych warunków posadowienia obiektu, konieczne jest wejście na teren cudzej nieruchomości, inwestor może wystąpić z wnioskiem do właściwego miejscowo wojewody o wydanie decyzji o zezwoleniu na wejście na teren tej nieruchomości.

2. Przed wystąpieniem z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu, o której mowa w ust. 1, inwestor jest obowiązany wystąpić do właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości o zgodę na wejście na teren tej nieruchomości oraz uzgodnić z nim przewidywany sposób, zakres i terminy korzystania z nieruchomości.

3. W przypadku nieuzyskania zgody, o której mowa w ust. 2, w terminie 30 dni od dnia otrzymania przez właściciela lub użytkownika wieczystego wystąpienia inwestora o taką zgodę, wojewoda wydaje decyzję o zezwoleniu, o której mowa w ust. 1.

4. Wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) ogólną charakterystykę planowanej inwestycji w zakresie terminalu;
 - 2) określenie granic terenu objętego wnioskiem;
 - 3) oznaczenie nieruchomości lub ich części, na które wejście jest konieczne w celu sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia lub raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, lub wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w art. 5 ust. 1, art. 15 ust. 1 lub art. 19 ust. 1;
 - 4) wskazanie prac, które mają być przeprowadzone przez inwestora;
 - 5) oświadczenie inwestora o braku zgody właściciela lub użytkownika wieczystego, o której mowa w ust. 2.
5. Decyzja o zezwoleniu, o której mowa w ust. 1, określa sposób, zakres i terminy korzystania z nieruchomości.

6. W przypadku nieuregulowanego stanu prawnego nieruchomości, o której mowa w ust. 1, lub braku w katastrze nieruchomości danych pozwalających na ustalenie danych osobowych, w szczególności adresu zamieszkania, właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości, o której mowa w ust. 1, przepisów ust. 2 i ust. 4 pkt 5 nie stosuje się, a wojewoda wydaje decyzję o zezwoleniu, o której mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku przez inwestora.

7. Sposób, zakres i terminy korzystania z nieruchomości uzgodnione na podstawie ust. 2 albo określone w decyzji o zezwoleniu, o której mowa w ust. 1, nie mogą powodować:

- 1) zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub kolejowego;
- 2) wstrzymania ruchu kolejowego;
- 3) zamknięcia dróg krajowych lub dróg o znaczeniu obronnym, chyba że istnieje możliwość zorganizowania objazdów.

Art. 19b. 1. Do postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu, o której mowa w art. 19a ust. 1, przepisy art. 5 ust. 3 i 4, art. 7, art. 8 ust. 1 i 1a, art. 11 oraz art. 12 stosuje się odpowiednio.

2. Decyzję o zezwoleniu, o której mowa w art. 19a ust. 1, wydaje się na czas określony, nie dłuższy niż 3 lata.

Art. 19c. 1. Inwestor po zakończeniu pomiarów, badań lub innych prac niezbędnych do sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia lub raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko dla inwestycji w zakresie terminalu, o których mowa w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, lub po przeprowadzeniu prac niezbędnych do sporządzenia wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w art. 5 ust. 1, art. 15 ust. 1 lub art. 19 ust. 1, jest obowiązany przywrócić nieruchomość do stanu poprzedniego. Jeżeli przywrócenie nieruchomości do stanu poprzedniego nie jest możliwe, właścicielom lub użytkownikom wieczystym nieruchomości przysługują odszkodowanie.

2. Decyzję w zakresie odszkodowania wydaje wojewoda. Obowiązek zapłaty odszkodowania obciąża inwestora. Inwestor, na podstawie odrębnego porozumienia zawartego z wojewodą, pokrywa koszty ustalenia wysokości odszkodowań.

3. Odszkodowanie powinno odpowiadać wartości poniesionych szkód. Jeżeli wskutek poniesionych szkód zmniejszy się wartość nieruchomości, w odszkodowaniu uwzględnia się kwotę odpowiadającą temu zmniejszeniu.

4. Do określenia wysokości odszkodowania przepisy art. 130, art. 134 i art. 135 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami stosuje się odpowiednio.

Art. 19d. Do wydania warunków przyłączenia do sieci, o których mowa w art. 7 ust. 3a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2018 r. poz. 755, 650, 685, 771, 1000 i 1356), nie jest wymagane posiadanie przez inwestora tytułu prawnego do korzystania z nieruchomości, do których paliwa gazowe lub energia mają być dostarczane. Przepisu art. 7 ust. 8d pkt 4 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne nie stosuje się.”;

14) w art. 20:

a) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Nieruchomości znajdujące się w liniach rozgraniczających teren inwestycji w zakresie oznaczonym w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 7, stają się z mocy prawa własnością Skarbu Państwa z dniem, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu stała się ostateczna, za odszkodowaniem.

4. Jeżeli nieruchomości, o których mowa w ust. 3 lub 6a, lub prawa użytkowania wieczystego tych nieruchomości są obciążone ograniczonymi prawami rzeczowymi, z dniem, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu stała się ostateczna, prawa te wygasają za odszkodowaniem.”,

b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Z wyjątkiem ust. 7, inwestor nabywa z mocy prawa z dniem, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu stała się ostateczna, prawo użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowych należących w dniu złożenia wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu do Skarbu Państwa, znajdujących się w liniach rozgraniczających teren inwestycji w zakresie oznaczonym w tej decyzji zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 7a, oraz prawo własności budynków, innych urządzeń trwale z gruntem związanych i lokali znajdujących się na tych nieruchomościach.”,

c) ust. 14 otrzymuje brzmienie:

„14. Z dniem wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu inwestor uzyskuje prawo do dysponowania nieruchomościami, o których mowa w ust. 3 i 6a oraz w art. 24 ust. 1, na cele budowlane niezbędne do realizacji i eksploatacji inwestycji w zakresie terminalu.”;

15) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22. 1. Decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu stanowi podstawę do wydania przez wojewodę decyzji o wygaśnięciu trwałego zarządu ustanowionego na nieruchomościach wskazanych w treści decyzji zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 7 i 7a, przeznaczonych na inwestycję w zakresie terminalu, lub zarządu w odniesieniu do gruntów w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, z wyłączeniem nieruchomości położonych na terenie parków narodowych.

2. Jeżeli przeznaczona na inwestycję w zakresie terminalu nieruchomość oznaczona w treści decyzji zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 7 i 7a została uprzednio wydzierżawiona, wynajęta lub użyczona, dzierżawa, najem lub użyczenie wygasają z upływem miesiąca od dnia, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu stała się ostateczna. Za straty poniesione na skutek wygaśnięcia umowy przysługuje odszkodowanie od Skarbu Państwa.”;

16) w art. 23:

a) w ust. 6 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli na nieruchomościach, o których mowa w art. 20 ust. 3 lub 6a, lub na prawie użytkowania wieczystego tych nieruchomości jest ustanowiona hipoteka, wysokość odszkodowania z tytułu wygaśnięcia hipoteki ustala się w wysokości świadczenia głównego wierzytelności zabezpieczonej hipoteką, w zakresie, w jakim wierzytelność ta nie wygasła, wraz z odsetkami zabezpieczonymi tą hipoteką obliczonymi na dzień spłaty wierzyciela hipotecznego.”;

b) w ust. 12 dodaje się zdanie trzecie w brzmieniu:

„Przepisu art. 132 ust. 8 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami nie stosuje się.”;

17) w art. 24:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W odniesieniu do nieruchomości objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu, oznaczonych zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 8, w celu zapewnienia prawa do wejścia na teren nieruchomości dla prowadzenia na nich budowy inwestycji w zakresie terminalu, a także prac związanych z rozbiórką, przebudową, zmianą sposobu użytkowania, utrzymaniem, eksploatacją, użytkowaniem, remontami oraz usuwaniem awarii, wojewoda w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu ograniczy, za odszkodowaniem, sposób korzystania z nieruchomości przez udzielenie zezwolenia w szczególności na zakładanie i przeprowadzenie na nieruchomości ciągów drenażowych, przewodów i urządzeń służących do przesyłania płynów, pary, gazów i energii elektrycznej oraz urządzeń łączności publicznej i sygnalizacji, a także innych podziemnych, naziemnych lub nadziemnych obiektów i urządzeń niezbędnych do założenia, przeprowadzenia oraz korzystania z tych przewodów i urządzeń. Przepisy art. 124 ust. 4–7 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami stosuje się odpowiednio, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1c w brzmieniu:

„1a. Na wniosek inwestora ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić na rzecz innego niż inwestor podmiotu, w szczególności przedsiębiorstwa energetycznego, przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego lub przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.

1b. Na wniosek inwestora ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić na czas określony.

1c. W przypadku gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa pokrytych wodami, gruntów stanowiących pas drogowy drogi publicznej bądź gruntów objętych obszarem kolejowym ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w ust. 1, następuje bez odszkodowania.”;

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Decyzje w zakresie odszkodowań wydaje wojewoda. Obowiązek zapłaty odszkodowania obciąża inwestora. W przypadku, o którym mowa w art. 24 ust. 1a, obowiązek zapłaty odszkodowania obciąża podmiot, na rzecz którego następuje ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości. Inwestor albo podmiot, na rzecz którego następuje ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, na podstawie odrębnego porozumienia zawartego z wojewodą, pokrywają koszty ustalenia wysokości odszkodowań.”;

18) uchyla się art. 25;

19) po art. 25 dodaje się art. 25a w brzmieniu:

„Art. 25a. 1. Ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w art. 24 ust. 1, w stosunku do gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa pokrytych wodami, gruntów stanowiących pas drogowy bądź gruntów objętych obszarem kolejowym, uprawnia inwestora do wystąpienia, odpowiednio do właściwego podmiotu wykonującego prawa właścicielskie, zgodnie z art. 212 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, właściwego zarządcy drogi, właściwego zarządcy infrastruktury lub innego podmiotu zarządzającego obszarem kolejowym, o zawarciu porozumienia określającego warunki wykonywania przysługującego inwestorowi prawa do wejścia na te grunty.

2. Porozumienie, o którym mowa w ust. 1, nie może przewidywać opłat za wykonywanie przysługującego inwestorowi prawa do wejścia na grunty.

3. W przypadku niezawarcia porozumienia, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia otrzymania, odpowiednio przez właściwy podmiot, o którym mowa w art. 212 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, właściwego zarządcę drogi, właściwego zarządcę infrastruktury lub inny podmiot zarządzający obszarem kolejowym, wystąpienia, o którym mowa w ust. 1, inwestor jest uprawniony do złożenia wniosku do wojewody o wydanie decyzji określającej warunki wykonywania przysługującego inwestorowi prawa do wejścia na grunty.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 3, nie może przewidywać opłat za wykonywanie przysługującego inwestorowi prawa do wejścia na grunty.

5. Warunki zawarte w porozumieniu, o którym mowa w ust. 1, albo określone w decyzji, o której mowa w ust. 3, nie mogą powodować:

- 1) zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub kolejowego;
- 2) wstrzymania ruchu kolejowego;
- 3) zamknięcia dróg krajowych lub dróg o znaczeniu obronnym, chyba że istnieje możliwość zorganizowania objazdów.

6. Stronami postępowania o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 3, są wyłącznie inwestor oraz odpowiednio właściwy podmiot, o którym mowa w art. 212 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, właściwy zarządca drogi, właściwy zarządca infrastruktury lub inny podmiot zarządzający obszarem kolejowym.

7. Do postępowania w sprawie decyzji, o której mowa w ust. 3, przepisy art. 5 ust. 4 i art. 7 stosuje się odpowiednio.

8. W przypadku zawarcia porozumienia, o którym mowa w ust. 1, albo uzyskania decyzji, o której mowa w ust. 3, w stosunku do gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa pokrytych wodami przepisu art. 261 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne nie stosuje się.”;

20) uchyla się art. 26;

21) w art. 27:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z uwzględnieniem ust. 1a, Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe zarządzające, na podstawie ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2017 r. poz. 788 oraz z 2018 r. poz. 650, 651, 1479 i 1507), nieruchomościami objętymi pozwoleniem na budowę inwestycji w zakresie terminalu jest obowiązane do dokonania wycinki drzew i krzewów oraz ich uprzętnienia w terminie oraz na warunkach ustalonych w odrębnym porozumieniu między Państwowym Gospodarstwem Leśnym Lasy Państwowe a inwestorem.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe zarządzające, na podstawie ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach, nieruchomościami objętymi decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu, w przypadku inwestycji w zakresie terminalu przygotowywanej przez Operatora Gazociągów przesyłowych GAZ-SYSTEM spółka akcyjna z siedzibą w Warszawie, jest obowiązane do dokonania wycinki drzew i krzewów oraz ich uprzętnienia w terminie oraz na warunkach ustalonych w odrębnym porozumieniu między Państwowym Gospodarstwem Leśnym Lasy Państwowe a inwestorem.”,

c) w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli w terminie 30 dni od dnia otrzymania przez Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe wystąpienia o zawarcie porozumienia, o którym mowa w ust. 1 lub 1a, nie dojdzie do jego zawarcia, termin oraz warunki wycinki drzew lub krzewów oraz ich uprzętnienia ustala wojewoda w drodze decyzji.”,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do nieruchomości objętych decyzjami, o których mowa w ust. 1 lub 1a, innych niż zarządzane przez Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe na podstawie ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach.”;

22) art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Art. 31. 1. Zamówienia udzielane w związku z przygotowaniem, realizacją i finansowaniem inwestycji określonych w art. 2 ust. 2, jeżeli wymaga tego istotny interes bezpieczeństwa państwa, są realizowane zgodnie z art. 4 pkt 5 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych. Zamówienia te udzielane są w sposób pozwalający na zawarcie umów bez zbędnej zwłoki, a jeżeli wartość umowy bez podatku od towarów i usług jest równa lub przekracza wyrażoną w złotych równowartość kwoty określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, w zakresie, w jakim przepisy te regulują zamówienia sektorowe, to jest ona zawierana z zachowaniem warunków uczciwej konkurencji – w procedurze otwartej, rzetelnej, przejrzystej i niedyskryminacyjnej. Po złożeniu ofert i ewentualnej preselekcji procedura ta może obejmować negocjacje, zgodnie ze wspomnianymi zasadami, w celu określenia elementów najbardziej dostosowanych do specyfiki lub złożoności potrzeb.

2. Kurs złotego w stosunku do euro, stanowiący podstawę przeliczania wartości umów, o których mowa w ust. 1, ustalany jest zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 35 ust. 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych.”;

23) w art. 33 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Koszty realizacji inwestycji w zakresie terminalu stanowią koszty uzasadnione w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, dotyczących kalkulacji taryfy.”;

24) w art. 34:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Odwołanie od decyzji administracyjnych, o których mowa w niniejszej ustawie, wnosi się w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji stronie albo w terminie 14 dni od dnia obwieszczenia lub doręczenia zawiadomienia o wydaniu decyzji.

3. Odwołanie od decyzji administracyjnych, o których mowa w niniejszej ustawie, powinno zawierać zarzuty odnoszące się do decyzji, określać istotę i zakres żądania będącego przedmiotem odwołania oraz wskazywać dowody uzasadniające to żądanie.”;

b) w ust. 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Odwołanie od decyzji administracyjnych, o których mowa w niniejszej ustawie, rozpatruje się w terminie 14 dni, z wyjątkiem decyzji, o których mowa w art. 5 ust. 1 i art. 15 ust. 1, od których odwołanie rozpatruje się w terminie 60 dni.”;

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Do terminów, o których mowa w ust. 4, nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa do dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo z przyczyn niezależnych od organu.”;

d) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. W postępowaniu przed organem wyższego stopnia oraz przed sądem administracyjnym nie można uchylić decyzji, o których mowa w niniejszej ustawie, w całości ani stwierdzić ich nieważności, gdy wadą dotknięta jest tylko część decyzji dotycząca części inwestycji w zakresie terminalu, nieruchomości lub działki.

6. W postępowaniu administracyjnym w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji administracyjnych, o których mowa w niniejszej ustawie, nie stosuje się art. 159 Kodeksu postępowania administracyjnego.”;

e) dodaje się ust. 7–10 w brzmieniu:

„7. O każdym przypadku niewydania w terminie decyzji, o których mowa w art. 5 ust. 1, art. 15 ust. 1 lub art. 17 ust. 1, a także nierozpatrzenia w terminie odwołania od decyzji, o których mowa w art. 15 ust. 1 lub art. 17 ust. 1, organ właściwy do rozpatrzenia sprawy zawiadamia stronę postępowania, ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa i Pełnomocnika Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy. O każdym przypadku niewydania w terminie decyzji, o których mowa w art. 15 ust. 1 lub art. 17 ust. 1, organ właściwy do rozpatrzenia sprawy zawiadamia również Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy.

8. O każdym przypadku nierozpatrzenia w terminie odwołania od decyzji, o której mowa w art. 5 ust. 1, minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa zawiadamia strony postępowania oraz Pełnomocnika Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy.

9. W przypadku nierozpatrzenia przez organ wyższego stopnia odwołania od decyzji, o której mowa w art. 15 ust. 1 albo art. 17 ust. 1, w terminach określonych w ust. 4, z uwzględnieniem ust. 4a, minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa wymierza organowi wyższego stopnia, w drodze postanowienia, co do którego przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, karę w wysokości 1000 zł za każdy dzień zwłoki.

10. Karę uiszcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia, o którym mowa w ust. 9. W przypadku nieuiszczenia kary, o której mowa w ust. 9, podlega ona ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Wpływy z kar stanowią dochód budżetu państwa.”;

25) po art. 36 dodaje się art. 36a w brzmieniu:

„Art. 36a. Do zmiany decyzji, o której mowa w art. 5 ust. 1, stosuje się odpowiednio przepis art. 155 Kodeksu postępowania administracyjnego, z zastrzeżeniem że zgodę wyraża wyłącznie strona, która złożyła wniosek o wydanie tej decyzji.”;

26) art. 37a otrzymuje brzmienie:

„Art. 37a. Wojewoda jest organem egzekucyjnym prowadzącym egzekucję obowiązków o charakterze niepieniężnym wynikających z decyzji, o których mowa w art. 5 ust. 1, art. 15 ust. 1, art. 19a ust. 1, art. 25a ust. 3 i art. 27 ust. 2.”;

27) w art. 38:

a) w pkt 1 w lit. c na końcu średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d w brzmieniu:

„d) budowa lub przebudowa instalacji służących do poprawy parametrów jakościowych paliw gazowych wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi;”;

b) w pkt 2:

– lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) budowa gazociągów Szczecin – Lwówek wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi na terenie województw zachodniopomorskiego, lubuskiego i wielkopolskiego,”;

– lit. f–h otrzymują brzmienie:

„f) budowa gazociągów Gustorzyn – Wicko wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi na terenie województw pomorskiego i kujawsko-pomorskiego,

g) budowa gazociągów Rembelszczyzna – Gustorzyn wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi na terenie województw kujawsko-pomorskiego i mazowieckiego,

h) budowa międzysystemowego Gazociągu Bałtyckiego (Baltic Pipe) stanowiącego połączenie systemów przesyłowych Rzeczypospolitej Polskiej i Królestwa Danii wraz z infrastrukturą niezbędną do jego obsługi na terenie województwa zachodniopomorskiego oraz obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej,”;

– lit. s–u otrzymują brzmienie:

„s) budowa gazociągów Gustorzyn – Tworóg wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi na terenie województw kujawsko-pomorskiego, mazowieckiego, łódzkiego i śląskiego,

t) budowa gazociągów Wronów – Odolanów wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi na terenie województw lubelskiego, mazowieckiego, łódzkiego i wielkopolskiego,

u) budowa gazociągu Płońsk – Olsztyn – Gdańsk wraz z infrastrukturą niezbędną do jego obsługi na terenie województw mazowieckiego, warmińsko-mazurskiego i pomorskiego,”;

– uchyla się lit. y,

– lit. z otrzymuje brzmienie:

„z) budowa węzłów lub tłoczni gazu, o przepustowości nie mniejszej niż 50 000 m³/h, niezbędnych do funkcjonowania gazociągów, o których mowa w lit. a–x, lit. zb–zg i lit. zj, w tym węzłów lub tłoczni gazu Goleniów w województwie zachodniopomorskim, Odolanów w województwie wielkopolskim i Gustorzyn w województwie kujawsko-pomorskim, wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi,”;

– w lit. za kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. zb–zj w brzmieniu:

- „zb) budowa gazociągów łączących międzysystemowy Gazociąg Bałtycki (Baltic Pipe) stanowiący połączenie systemów przesyłowych Rzeczypospolitej Polskiej i Królestwa Danii z węzłem lub tłocznią Goleniów w województwie zachodniopomorskim wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi na terenie województwa zachodniopomorskiego,
- zc) budowa międzysystemowego gazociągu stanowiącego połączenie systemów przesyłowych Rzeczypospolitej Polskiej i Ukrainy wraz z infrastrukturą niezbędną do jego obsługi na terenie województwa podkarpackiego,
- zd) budowa gazociągu Swarzędów – Rozwadów wraz z infrastrukturą niezbędną do jego obsługi na terenie województw małopolskiego, świętokrzyskiego i podkarpackiego,
- ze) budowa gazociągu Lewin Brzeski – Nysa wraz z infrastrukturą niezbędną do jego obsługi na terenie województwa opolskiego,
- zf) budowa gazociągów Świnoujście – Goleniów wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi na terenie województwa zachodniopomorskiego,
- zg) budowa gazociągów w celu zmiany przebiegu trasy istniejących gazociągów przesyłowych wysokiego ciśnienia albo ich odbudowa, rozbudowa, przebudowa, remont, rozbiórka lub zmiana sposobu użytkowania wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi,
- zh) budowa przyłączy i gazociągów służących do przyłączenia do systemu przesyłowego gazowego podmiotów przyłączanych wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi,
- zi) budowa stacji regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego zasilających sieć przesyłową albo sieć dystrybucyjną przyłączoną do sieci przesyłowej wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi,
- zj) budowa gazociągu Racibórz – Oświęcim wraz z infrastrukturą niezbędną do jego obsługi na terenie województw śląskiego i małopolskiego;”

c) dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

- „3) Polskie LNG spółka akcyjna z siedzibą w Świnoujściu: budowa baz bunkrowania i przeładunku skroplonego gazu ziemnego wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi na terenie województw zachodniopomorskiego, pomorskiego i warmińsko-mazurskiego.”;

28) w art. 39:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do inwestycji towarzyszących stosuje się przepisy rozdziałów 2, 3 i 6 oraz art. 43, z uwzględnieniem ust. 1a.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do inwestycji towarzyszącej, o której mowa w art. 38 pkt 2 lit. zi, nie stosuje się art. 16 ust. 4 oraz art. 27 ust. 1a.”;

29) po art. 39 dodaje się art. 39a i art. 39b w brzmieniu:

„Art. 39a. Kosztami uzasadnionymi, o których mowa w art. 33 ust. 3, są również:

- 1) koszty realizacji, utrzymania i eksploatacji międzysystemowego Gazociągu Bałtyckiego (Baltic Pipe) oraz infrastruktury niezbędnej do jego obsługi zlokalizowanych na wodach terytorialnych lub w wyłącznej strefie ekonomicznej państw innych niż Rzeczpospolita Polska;
- 2) koszty realizacji, utrzymania i eksploatacji tłoczni gazu zlokalizowanej na terytorium Królestwa Danii, niezbędnej do funkcjonowania międzysystemowego Gazociągu Bałtyckiego (Baltic Pipe), w części ponoszonej przez Operatora Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM spółka akcyjna z siedzibą w Warszawie.

Art. 39b. W zakresie inwestycji towarzyszącej, o której mowa w art. 38 pkt 2 lit. h:

- 1) właściwym miejscowo wojewodą jest wojewoda zachodniopomorski;
- 2) właściwym miejscowo regionalnym dyrektorem ochrony środowiska jest Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie;
- 3) właściwym miejscowo wojewódzkim inspektorem nadzoru budowlanego jest Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego w Szczecinie.”;

30) w art. 40 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przepisy ust. 1, 3 i 4 stosuje się odpowiednio do zgody wodnoprawnej oraz decyzji, o której mowa w art. 19 ust. 1.”;

31) w art. 43:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu w trybie niniejszej ustawy, w zakresie skutków, o których mowa w art. 20 lub art. 24 ust. 1, z zastrzeżeniem że w takim przypadku:

- a) wniosek, o którym mowa w art. 6 ust. 1, zawiera dane określone w art. 6 ust. 1 pkt 8–11,
- b) przepisu art. 6 ust. 3 pkt 1–8 oraz 10–15 nie stosuje się – z uwzględnieniem ust. 1a.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jeżeli wobec gruntów stanowiących pas drogowy, objętych wnioskiem, o którym mowa w art. 6 ust. 1, została inwestorowi wydana decyzja o lokalizacji lub przebudowie zjazdu lub decyzja o lokalizacji w pasie drogowym obiektów budowlanych lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, przepisu art. 6 ust. 3 pkt 9 nie stosuje się w zakresie objętym tą decyzją. Decyzję tę dołącza się do wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3.

1b. Z dniem, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu, wydana na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, stała się ostateczna, wydane inwestorowi decyzje o lokalizacji lub przebudowie zjazdu, decyzje o lokalizacji w pasie drogowym obiektów budowlanych lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, o których mowa w ust. 1a, wygasają w zakresie, w jakim decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu wydana na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, obejmuje skutek, o którym mowa w art. 24 ust. 1, wobec gruntów stanowiących pas drogowy.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799, 1356, 1479 i 1564) w art. 135:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli z przeglądu ekologicznego albo z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaganej przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, albo z analizy porealizacyjnej wynika, że mimo zastosowania dostępnych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych nie mogą być dotrzymane standardy jakości środowiska poza terenem zakładu lub innego obiektu, to dla oczyszczalni ścieków, składowiska odpadów komunalnych, kompostowni, trasy komunikacyjnej, lotniska, linii i stacji elektroenergetycznej, obiektów sieci gazowej oraz instalacji radiokomunikacyjnej, radionawigacyjnej i radiolokacyjnej tworzy się obszar ograniczonego użytkowania.”;

2) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli obowiązek utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania wynika z postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, dla przedsięwzięcia polegającego na budowie lub przebudowie drogi, linii kolejowej, lotniska użytku publicznego lub obiektów sieci gazowej, obszar ograniczonego użytkowania wyznacza się na podstawie analizy porealizacyjnej.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 72:

a) w ust. 2 po pkt 1a dodaje się pkt 1b w brzmieniu:

„1b) decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 15, lub decyzji, o której mowa w art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, o ile zmiana ta nie powoduje zmian uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;”.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 1566 i 1999 oraz z 2018 r. poz. 810, 1089, 1479, 1496 i 1563.

b) ust. 4b otrzymuje brzmienie:

„4b. Złożenie wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, wydawanych dla obiektu energetyki jądrowej lub inwestycji towarzyszącej, a także dla inwestycji w zakresie terminalu, może nastąpić w terminie 10 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna.”;

2) w art. 74:

a) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) w przypadku przedsięwzięć wymagających koncesji lub decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 4–5, prowadzonych w granicach przestrzeni niestanowiącej części składowej nieruchomości gruntowej, przedsięwzięć dotyczących urządzeń piętrzących I, II i III klasy budowli oraz inwestycji w zakresie terminalu, zamiast kopii mapy, o której mowa w pkt 3 – mapę sytuacyjno-wysokościową sporządzoną w skali umożliwiającej szczegółowe przedstawienie przebiegu granic terenu, którego dotyczy wniosek, oraz obejmującą obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie”;

b) ust. 1c otrzymuje brzmienie:

„1c. Jeżeli liczba stron w postępowaniu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 20, dla przedsięwzięć wymagających koncesji lub decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 4–5, przedsięwzięć dotyczących urządzeń piętrzących I, II i III klasy budowli oraz inwestycji w zakresie terminalu, nie wymaga się dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6.”;

3) w art. 77 w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przedstawia stanowisko w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenia na prace przygotowawcze, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących; nie dotyczy to inwestycji w zakresie terminalu.”;

4) w art. 78 w ust. 1 w pkt 1 w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) inwestycji w zakresie terminalu”;

5) w art. 82 w ust. 1:

a) w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia; w przypadku inwestycji w zakresie terminalu miejsce realizacji przedsięwzięcia określa się za pomocą mapy w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych, z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, stanowiącej załącznik do decyzji”;

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) przedstawia stanowisko w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, z zastrzeżeniem pkt 4a i 4b; nie dotyczy to inwestycji w zakresie terminalu”;

Art. 4. W ustawie z dnia 30 maja 2014 r. o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu oraz ustawy o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. poz. 906) uchyla się art. 6.

Art. 5. 1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wypłatę odszkodowań wynikających z ustawy zmienianej w art. 1, wynikający z wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi:

- 1) w 2018 r. – 1 400 000 zł;
- 2) w 2019 r. – 16 960 000 zł;
- 3) w 2020 r. – 9 960 000 zł;
- 4) w 2021 r. – 1 090 000 zł;
- 5) w 2022 r. – 730 000 zł;
- 6) w 2023 r. – 790 000 zł;
- 7) w 2024 r. – 1 630 000 zł;
- 8) w 2025 r. – 1 330 000 zł;
- 9) w 2026 r. – 2 170 000 zł;
- 10) w 2027 r. – 1 630 000 zł.

2. Pełnomocnik Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 3.

3. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, dysponent środków obniża wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę pomiędzy wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach zgodna jest z planem finansowym, przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 6. Inwestycja przygotowywana lub realizowana jako infrastruktura niezbędna do obsługi inwestycji, o której mowa w art. 38 pkt 2 lit. k ustawy zmienianej w art. 1, w zakresie odcinka gazociągu Hermanowice – Granica Rzeczypospolitej Polskiej i Ukrainy, z dniem wejścia w życie ustawy staje się inwestycją przygotowywaną lub realizowaną jako inwestycja, o której mowa w art. 38 pkt 2 lit. zc ustawy zmienianej w art. 1. Wszystkie czynności dokonane w postępowaniach dotyczących przygotowywania lub realizowania tej inwestycji pozostają w mocy.

Art. 7. 1. Do postępowań w sprawie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu lub o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszących, o których mowa odpowiednio w art. 2 ust. 2 i art. 38 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, z wyjątkiem art. 16 i art. 27 ustawy zmienianej w art. 1, które do takich postępowań stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Inwestor ma prawo wystąpić do wojewody o wydanie decyzji o wygaśnięciu trwałego zarządu ustanowionego na nieruchomościach oznaczonych zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 7 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym w treści wydanej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu lub decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszących, stanowiących własność Skarbu Państwa albo jednostek samorządu terytorialnego, lub o wygaśnięciu zarządu w odniesieniu do gruntów będących w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, z wyłączeniem nieruchomości położonych na terenie parków narodowych.

Art. 8. 1. Inwestor w każdym czasie może wystąpić do wojewody, który wydał decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu lub decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej, z wnioskiem o zmianę ostatecznej decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu lub ostatecznej decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej, w zakresie skutków, o których mowa w art. 20 ust. 6a lub art. 24 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Przepis art. 36a ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera dane określone w:

- 1) art. 6 ust. 1 pkt 9a ustawy zmienianej w art. 1;
- 2) art. 6 ust. 1 pkt 10 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą – w zakresie ujawnionych ograniczonych praw rzeczowych obciążających nieruchomości wskazane zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 9a ustawy zmienianej w art. 1;
- 3) art. 6 ust. 1 pkt 11 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
- 4) art. 6 ust. 1 pkt 11a ustawy zmienianej w art. 1 – w przypadku gdy ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w art. 24 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, ma nastąpić na rzecz innego niż inwestor podmiotu;
- 5) art. 6 ust. 1 pkt 11b ustawy zmienianej w art. 1 – w przypadku gdy ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w art. 24 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, ma nastąpić na czas określony.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przepisu art. 6 ust. 3 pkt 1–8 oraz 10–15 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą nie stosuje się, z uwzględnieniem ust. 4.

4. Jeżeli wobec gruntów stanowiących pas drogowy objętych wnioskiem o zmianę decyzji, o której mowa w ust. 1, została inwestorowi wydana decyzja o lokalizacji lub przebudowie zjazdu lub decyzja o lokalizacji w pasie drogowym obiektów budowlanych lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, decyzję tę dołącza się do wniosku, o którym mowa w ust. 1. Przepisu art. 6 ust. 3 pkt 9 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą nie stosuje się w zakresie objętym tą decyzją.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, nie może dotyczyć nieruchomości nieobjętych odpowiednio ostateczną decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu lub ostateczną decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej.

6. Do postępowań w sprawie zmiany decyzji, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy zmienianej w art. 1, dotyczące wydawania odpowiednio decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu albo decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

7. Do przygotowania lub realizacji inwestycji w zakresie terminalu lub inwestycji towarzyszącej, wobec której została wydana decyzja o zmianie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu lub o zmianie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej, na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy ustaw zmienianych w art. 1 i art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

8. Z dniem, w którym decyzja o zmianie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu lub o zmianie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej, na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 1, stała się ostateczna, wydane inwestorowi decyzje o lokalizacji lub przebudowie zjazdu, decyzje o lokalizacji w pasie drogowym obiektów budowlanych lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego wygasają w zakresie, w jakim decyzja o zmianie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu lub o zmianie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej obejmuje skutek, o którym mowa w art. 24 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wobec gruntów stanowiących pas drogowy.

Art. 9. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wygasają wydane przed tym dniem decyzje o pozwoleniu na budowę przygotowywanej przez Operatora Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM spółka akcyjna z siedzibą w Warszawie inwestycji w zakresie terminalu lub inwestycji towarzyszącej, w części dotyczącej zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, i opłat z nim związanych, oraz obowiązków, o których mowa w art. 16 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, z wyjątkiem zezwoleń i obowiązków dotyczących drzew i krzewów usuwanych z nieruchomości wpisanych do rejestru zabytków. Inwestor nie może żądać zwrotu opłat za usunięcie drzew i krzewów, o których mowa w art. 84 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2018 r. poz. 142, 10 i 650), uiszczonych na podstawie wygasłych zgodnie ze zdaniem pierwszym części decyzji.

2. Do postępowań w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę inwestycji w zakresie terminalu lub inwestycji towarzyszącej wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną stosuje się przepisy dotychczasowe, z wyjątkiem art. 16, art. 27 oraz art. 34 ust. 7 i 8 ustawy zmienianej w art. 1, które do takich postępowań stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Umarza się wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną postępowania w sprawie zmiany decyzji o pozwoleniu na budowę inwestycji w zakresie terminalu lub inwestycji towarzyszącej, jeżeli odstępianie od zatwierdzonego projektu budowlanego inwestycji nie stanowi istotnego odstępiania w rozumieniu art. 15 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 10. Do postępowań w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na użytkowanie inwestycji w zakresie terminalu lub inwestycji towarzyszącej, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, z wyjątkiem art. 34 ust. 7 i 8, które do takich postępowań stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 11. 1. Do postępowań w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydawanych dla inwestycji w zakresie terminalu w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 3, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną, stosuje się przepisy ustaw zmienianych w art. 1 i art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z tym że termin na wydanie takiej decyzji wynosi 45 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Do postępowań w sprawie odwołania od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej dla inwestycji w zakresie terminalu, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną, stosuje się przepisy ustaw zmienianych w art. 1 i art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z tym że termin na rozpatrzenie przez organ wyższego stopnia odwołania wynosi 45 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Umarza się wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach inwestycji w zakresie terminalu, jeżeli zmiana decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu lub decyzji, o której mowa w art. 15 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, nie powoduje zmian, o których mowa w art. 72 ust. 2 pkt 1b ustawy zmienianej w art. 3.

4. Termin określony w art. 72 ust. 4b ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się również do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanych dla inwestycji w zakresie terminalu przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 12. Do postępowań dotyczących inwestycji w zakresie terminalu lub inwestycji towarzyszących wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną, innych niż określone w art. 7–11, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 13. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.